

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 63

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 29 ianuarie 2002

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ambulatoriul de specialitate și în ambulatoriul de spital	4-8
Decizia nr. 348 din 18 decembrie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 402 alin. 3 din Codul de procedură penală.....	1-3	122. — Ordin al ministrului finanțelor publice pentru aprobarea calității de auditor financiar persoanelor fizice străine care îndeplinesc condițiile cerute de legislația română în domeniu	8
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
35. — Ordin al ministrului sănătății și familiei privind reorganizarea asistenței medicale în			

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 348

din 18 decembrie 2001

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 402 alin. 3 din Codul de procedură penală

Nicolae Popa — președinte
Costică Bulai — judecător
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Lucian Stângu — judecător
Serban Viorel Stănoiu — judecător
Iuliana Nedelcu — procuror
Marioara Prodan — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 402 alin. 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată din oficiu de instanță în Dosarul nr. 515/p/Ap/2001 al Curții de Apel Brașov — Secția penală.

La apelul nominal se constată lipsa părții Radu Robert Șandor, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public precizează că excepția de neconstituționalitate vizează în realitate obligația instanței de a aduce persoana arestată la judecarea, în prima fază, a cererii de revizuire, iar nu de a fi lăsată la aprecierea instanței aducerea acesteia la judecată, astfel cum prevăd dispozițiile art. 402 alin. 3 din Codul de procedură penală. Se consideră că aceste dispoziții sunt în dezacord cu prevederile art. 24 din Constituție, precum și ale art. 6 pct. 1

din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul oricărei persoane la un proces echitabil, deoarece un astfel de proces trebuie să garanteze prezența părților la judecată și, respectiv, obligația instanței de a dispune aducerea la judecată a persoanei arestate. În final se arată că desemnarea unui apărător din oficiu, prevăzută la alin. 2 al art. 402 din Codul de procedură penală, nu înlocuiește prezența părții reprezentate, chiar dacă cererea de revizuire se află în prima fază de soluționare (de admitere în principiu), iar nu în faza ulterioară acestei admiteri, aceea de soluționare în fond a cauzei penale. Se mai arată că în jurisprudența sa Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în mod constant necesitatea garantării efective a dreptului la apărare pentru realizarea dreptului oricărei persoane la un proces echitabil.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 septembrie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 515/p/Ap/2001, **Curtea de Apel Brașov — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 402 alin. 3 din**

Codul de procedură penală, excepție ridicată de instanță din oficiu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate Curtea de Apel Brașov — Secția penală consideră că dispozițiile art. 402 alin. 3 din Codul de procedură penală contravin prevederilor art. 16 alin. (1), art. 24 și 20 din Constituție, cu referire la prevederile art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece îngreșesc exercitarea dreptului la apărare și creează o inegalitate în fața legii și a autorităților publice pentru revizuiantul aflat în stare de arest, în raport cu ceilalți participanți la judecarea cererii de revizuire. Având în vedere că revizuirea este o cale extraordinară de atac prin care sunt puse în discuție chestiuni care vizează fondul cauzei, cu posibile efecte asupra stabilirii vinovăției sau nevinovăției celui în cauză, este evident că revizuiantul aflat în stare de deținere trebuie să aibă posibilitatea exercitării depline a dreptului la apărare și în mod egal cu ceilalți participanți. Art. 402 alin. 3 din Codul de procedură penală îngreșește dreptul părții de a fi asistată de un avocat, drept prevăzut la art. 24 alin. (2) din Constituție, care presupune posibilitatea revizuiantului aflat în stare de deținere de a lua legătura cu avocatul pentru a-i solicita să-i susțină toate cererile pe care le consideră necesare și care evident nu mai poate fi exercitat în lipsa revizuiantului arestat, cu privire la care instanța a socotit că nu este necesară aducerea sa la judecată. Se apreciază că prima fază (de admitere în principiu) a judecării cererii de revizuire este tot atât de importantă ca și judecata propriu-zisă, care urmează unei admiteri în principiu a cererii. Mai mult, instanța consideră că în această primă fază prezența revizuiantului aflat în stare de deținere este cu atât mai necesară pentru a i se crea posibilitatea de a-și formula toate apărărilor pe care le consideră necesare și pentru a dovedi existența vreunui dintre cazurile de revizuire. Se apreciază, de asemenea, că textul de lege criticat contravine și prevederilor art. 20 din Constituție, raportate la cele ale art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil, deoarece creează posibilitatea că revizuiantul aflat în stare de deținere să nu fie adus la judecată, punându-l într-o situație inechitabilă și defavorizantă în raport cu procurorul și cu orice persoană interesată, care este în stare de libertate. Lipsind de la judecată, revizuiantul nu este în stare să-și susțină în mod contradictoriu propriile apărări și nici nu poate răspunde la argumentele formulate de procuror, care sunt, de regulă, opuse celor ale revizuiantului. În final se invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în care s-a subliniat necesitatea respectării dreptului la un proces echitabil și a principiului egalității armelor.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

În punctul de vedere al președintelui Camerei Deputaților se arată că dispozițiile art. 402 alin. 3 din Codul de procedură penală sunt constituționale, deoarece în speță există garanții procesuale privitoare la apărare, la desfășurarea echitabilă a procesului penal și la egalitatea în fața legii a tuturor părților. Astfel, se apreciază că, indiferent dacă persoana arestată, la care se referă revizuirea, este adusă sau nu la judecată, ea se bucură de asistență juridică obligatorie întrucât o dată cu încunoștințarea persoanei instanța îi desemnează și un apărător din oficiu, dispozițiile art. 402 alin. 3 din Codul de procedură penală fiind, de fapt, o excepție de la dispozițiile art. 314 din același cod, care prevăd că aducerea inculpatului arestat la judecată este obligatorie. Totodată se consideră că dreptul la apărare este garantat prin obligația organelor judiciare de a-l încunoștința pe învinuit sau pe inculpat despre dreptul de a fi asistat de un apărător, iar în cazurile prevăzute de lege, prin măsurile pentru asigurarea asistenței juridice, dacă nu există apărător ales.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază, de asemenea că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece, potrivit dispozițiilor art. 402 alin. 3 din Codul de procedură penală, persoana arestată este adusă la judecată numai dacă instanța consideră necesar, însă președintele este obligat să încunoștințeze persoana arestată despre termenul de judecată, iar asistența juridică a acesteia este obligatorie, indiferent dacă este sau nu prezentă la judecată. La admiterea în principiu persoana arestată care nu participă la judecată este în mod obligatoriu reprezentată prin avocat, iar examinarea cererii, în acest stadiu, nu reprezintă o rejudecare a fondului. De aceea, o eventuală absență a persoanei arestate la procedura admiterii în principiu nu este de natură a-i încălca dreptul la apărare, deoarece beneficiază de asistență juridică obligatorie. Se consideră că nu se încalcă nici principiul egalității în fața legii, deoarece condamnatul revizuient se află într-o situație diferită. În final se apreciază că nu sunt încălcate nici prevederile art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece dreptul la un proces echitabil și la egalitatea șanselor este respectat la examinarea în fond a cererii de revizuire, fiind ne semnificativă această respectare în faza admiterii în principiu a cererii.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al președintelui Camerei Deputaților, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispoziția art. 402 alin. 3 din Codul de procedură penală, care este următoarea: „*Persoana arestată este adusă la judecată numai dacă instanța consideră necesar.*”

În susținerea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia a invocat încălcarea următoarelor prevederi constituționale:

— art. 16 alin. (1): „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*”;

— art. 20: „*(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.*

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale.”;

— art. 24: „*(1) Dreptul la apărare este garantat.*

(2) În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.”

De asemenea, s-a considerat că textul de lege criticat contravine și art. 6 pct. 1 fraza întâi din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care are următorul cuprins: „*Orice persoană are dreptul la judecarea, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este întemeiată, pentru considerentele ce urmează:

Dispoziția legală criticată trebuie corelată cu celelalte dispoziții ale art. 402 din Codul de procedură penală, care constituie „*Măsuri pregătitoare*”, potrivit denumirii marginale, cuprinzând măsuri pe care președintele instanței care urmează să examineze cererea de revizuire trebuie să le

ia în vederea pregătirii sedinței. Astfel, în alin. 1 al art. 402 se prevede, între altele, că președintele dispune citarea părților interesate, iar în alin. 2 se precizează că atunci când persoana în favoarea sau în defavoarea căreia s-a cerut revizuirea se află în stare de deținere, chiar într-o altă cauză, președintele dispune încunoștințarea acestei persoane despre termen și ia măsuri pentru desemnarea unui apărător din oficiu.

În dispoziția cuprinsă în alin. 3 al art. 402 din Codul de procedură penală, care face obiectul excepției de neconstituționalitate, se arată că persoana arestată este adusă la judecată numai dacă instanța consideră necesar. Expresia „numai dacă instanța consideră necesar” este considerată ca fiind neconstituțională de Curtea de Apel Brașov — Secția penală. Se apreciază de către această instanță că prin neaducerea la judecată a deținutului revizuiet se aduce o gravă atingere dreptului constituțional al acestuia la apărare, acesta este pus într-o situație dezavantajoasă față de celelalte părți, contrar prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, și, în același timp, se încalcă prevederile art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul oricărei persoane la un proces echitabil. Instanța consideră că este neconstituțională dispoziția potrivit căreia dreptul constituțional al revizuietului aflat în stare de deținere de a fi prezent la judecarea cauzei sale și de a-și face apărățile pe care le consideră necesare este lăsat la aprecierea instanței.

Curtea reține că, într-adevăr, dispoziția „numai dacă instanța consideră necesar” din cuprinsul art. 402 alin. 3 din Codul de procedură penală este contrară prevederilor art. 24 din Constituție, care garantează dreptul la apărare, deoarece face inefficientă prevederea alin. (2) al acestui text constituțional, potrivit căreia, „*În tot cursul procesului, părțile au dreptul de a fi asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu*”. Astfel, în situația în care instanța consideră că nu este necesară aducerea la judecată a revizuietului arestat, exercitarea dreptului acestuia de a fi asistat de un avocat (ceea ce presupune prezența sa la judecată) nu este garantată, absența arestatului punându-l în imposibilitatea de a-și formula apărățile, de a lua legătura cu avocatul său în vederea susținerii acestor apărări și a prezentării eventualelor probe în vederea admiterii ori respingerii în principiu a cererii de revizuire. Dispoziția legală criticată aduce, prin urmare, o gravă restrângere dreptului fundamental la apărare, restrângere care nu este prevăzută de art. 49 din Constituție, referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, deoarece nu „[...] se impune pentru apărarea siguranței naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților

cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale ori ale unui sinistru deosebit de grav”, cazuri în care alin. (1) al art. 49 din Constituție permite restrângerea unor drepturi sau libertăți fundamentale, în limitele prevăzute de alin. (2) al aceluiași articol.

Curtea constată că, dimpotrivă, atât desfășurarea instrucției penale, cât și apărarea drepturilor cetățenilor (în speță, dreptul la apărare) impun exercitarea deplină a dreptului la apărare, fără restrângerea acestuia și fără ca instanța să poată aprecia dacă este sau nu necesară prezența arestatului la judecarea, în prima fază, a cererii de revizuire. Prin urmare, trebuie ca aducerea la judecată a acestuia să fie obligatorie, pentru ca dreptul la apărare să fie efectiv garantat.

Curtea observă că atât prevederile art. 6 pct. 1 prima frază din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul oricărei persoane la judecarea în mod echitabil, în public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, cât și prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, nu au incidență în cauză și, prin urmare, nu se pune problema încalcării acestora prin dispoziția legală criticată. Astfel, dreptul la un proces echitabil, prevăzut la pct. 1 al art. 6 din convenția menționată, se referă la legalitatea, imparțialitatea și soluționarea într-un termen rezonabil a cauzei, iar nu la dreptul la apărare, drept reglementat de pct. 3 lit. c) al aceluiași articol din convenție (neinvocat de autorul excepției). De asemenea, nici principiul constituțional al egalității în drepturi a cetățenilor în fața legii și a autorităților publice nu are aplicabilitate în cauză, deoarece nu există o similitudine de situație între partea aflată în stare de libertate, care poate să se prezinte singură la proces, și partea care se află în stare de deținere, care pentru a fi prezentă trebuie adusă la judecată din dispoziția instanței.

Din aceeași perspectivă Curtea constată că nici prevederile art. 20 din Constituție, referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, nu au incidență în cauză, deoarece nu există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului și legile interne, Constituția garantând, prin prevederile art. 24, dreptul la apărare.

În consecință, Curtea reține că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, dispoziția „numai dacă instanța consideră necesar”, cuprinsă în art. 402 alin. 3 din Codul de procedură penală, fiind contrară prevederilor art. 24 din Constituție, referitoare la dreptul la apărare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) și (4) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 402 alin. 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată din oficiu de Curtea de Apel Brașov — Secția penală în Dosarul nr. 515/p/Ap/2001 al acelei instanțe, și constată că dispoziția „numai dacă instanța consideră necesar” cuprinsă în acest text este neconstituțională, fiind contrară art. 24 din Constituție, referitor la dreptul la apărare.

Prezența deciziei se comunică celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 decembrie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Marioara Prodan

Întrucât magistratul-asistent Marioara Prodan se află în imposibilitate de a semna, deoarece a fost numită judecător la Curtea Supremă de Justiție, în locul său semnează, în temeiul art. 261 din Codul de procedură civilă,

Magistrat-asistent șef,
Claudia Miu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII ȘI FAMILIEI

ORDIN

privind reorganizarea asistenței medicale în ambulatoriul de specialitate și în ambulatoriul de spital

Ministrul sănătății și familiei,
având în vedere:

- Referatul de aprobare al Direcției management, salarizare și structuri unități sanitare nr. DB 479 din 18 ianuarie;
 - prevederile Ordonanței Guvernului nr. 124/1998 privind organizarea și funcționarea cabinetelor medicale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 629/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 724 din 13 noiembrie 2001;
 - Normele Ministerului Sănătății și Colegiului Medicilor din România nr. 786/1998 privind formele de exercitare a profesiei de medic, prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 124/1998 privind organizarea și funcționarea cabinetelor medicale, în temeiul prevederilor art. 4 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 22/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății și Familiei, cu modificările și completările ulterioare,
- emite următorul ordin:

Art. 1. — Asistența medicală de specialitate în ambulatoriu se reorganizează, urmând să fie acordată sub următoarele forme:

1. ambulatorii de specialitate:
 - a) cabinet medical individual;
 - b) cabinete medicale grupate;
 - c) cabinete medicale asociate;
 - d) societate civilă medicală;
2. ambulatoriu de spital;
3. centre de diagnostic și tratament și centre medicale;
4. ambulatoriul de specialitate în care se desfășoară activitate de învățământ medical.

Art. 2. — Activitatea ambulatoriilor de specialitate este coordonată de direcțiile de sănătate publică și respectă principiile ofertei de servicii medicale în sistem integrat: asistență medicală primară — ambulatoriul de specialitate — spital.

Art. 3. — Ambulatoriul spitalului este coordonat de conducerea spitalului și asigură servicii medicale prin cabinete atât pentru specialitățile din secțiile cu paturi, cât și pentru specialitățile care nu au corespondent la nivelul acestora, prin care se asigură buna funcționare a activității spitalului.

Art. 4. — (1) Atribuirea spațiilor și a bunurilor mobile, inclusiv a aparatului medical, existente în dotarea unităților sanitare care se reorganizează, necesare înființării cabinetelor medicale prevăzute la art. 1 pct. 1, se face cu respectarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 124/1998 privind organizarea și funcționarea cabinetelor medicale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 629/2001, și a criteriilor menționate în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Structura ambulatoriului de spital care are sediu comun cu spitalul, precum și structura ambulatoriului în care se desfășoară activități de învățământ medical nu pot fi atribuite în comodă.

(3) Bunurile mobile, inclusiv aparatul medicală din dotarea unităților care se reorganizează, rămân în patrimoniul spitalului sau, după caz, trec în patrimoniul spitalului desemnat de direcția de sănătate publică.

Art. 5. — Actualele structuri din ambulatoriul de specialitate existente în rețeaua Ministerului Sănătății și Familiei se reorganizează sub formele prevăzute la art. 1, astfel:

- ambulatoriile de specialitate ale spitalelor, înființate prin reorganizarea fostelor policlinici, care nu au sediu comun cu spitalul;
- ambulatoriul de spital care are sediu comun cu spitalul;
- centrele de diagnostic și tratament și centrele medicale cu personalitate juridică se reorganizează, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 124/1998, aprobată cu modificări

prin Legea nr. 629/2001, numai prin ordin al ministrului sănătății și familiei, până la data de 31 decembrie 2002.

Art. 6. — Laboratoarele medicale — radiologie și imagistică medicală, analize medicale, explorări funcționale, recuperare, medicină fizică și balneologie etc. — se asimilează cu cabinetele medicale de specialitate, aplicându-se aceleași prevederi. Nu fac obiectul reorganizării laboratoarele unice din structura spitalului, care deservesc atât secțiile cu paturi, cât și ambulatoriul spitalului.

Art. 7. — Cabinetele medicale organizate sub formele prevăzute la art. 1 pct. 1 se înregistrează în Registrul unic al cabinetelor medicale, la direcția de sănătate publică.

Art. 8. — (1) Contractele individuale de muncă ale medicilor care vor funcționa în cabinetele medicale organizate conform Ordonanței Guvernului nr. 124/1998, aprobată cu modificări prin Legea nr. 629/2001, încetează, în condițiile art. 129 din Codul muncii, prin acordul dintre persoana încadrată în muncă și unitate; personalul sanitar superior de altă specialitate se preia de către titularul cabinetului medical prin transfer, conform prevederilor art. 69 din Codul muncii.

(2) Beneficiarii contractelor de comodat au obligația de a păstra personalul cu pregătire medie sanitară existent în unitățile sanitare reorganizate, timp de 5 ani, în limita normativului de personal. Această obligație încetează în situația în care veniturile cabinetului medical timp de 3 luni consecutive nu permit acordarea salariilor negociate pentru întregul personal. Personalul, inclusiv personalul administrativ și auxiliar care nu poate fi preluat, va fi redistribuit la alte unități pe posturi vacante, în limita normativului de personal, cu consultarea sindicatelor.

(3) Contractele individuale de muncă ale personalului prevăzut la alin. (2) încetează în condițiile art. 130 alin. (1) lit. a) și b), ale art. 69 din Codul muncii prin transfer, ale art. 129 din același cod prin acordul dintre persoana încadrată în muncă și unitate.

(4) Medicii, stomatologii și farmaciștii rezidenți cu examen de rezidențiat pe post, care au încheiat contracte individuale de muncă pe durată nedeterminată, se transferă la spitalele teritoriale desemnate de direcția de sănătate publică, cu respectarea localității alese la concurs. Medicii rezidenți din ultimul an de pregătire cu examen de rezidențiat pe post pot opta pentru comodarea de spații și constituirea de cabinete medicale.

(5) În cazul persoanelor care ocupă funcții de demnitate publică și care au contracte individuale de muncă cu unitățile sanitare cu personalitate juridică ce se desființează, contractul individual de muncă al acestora va fi preluat de spita-

lul desemnat de direcția de sănătate publică sau acestea optează pentru organizarea unui cabinet medical de specialitate, conform prevederilor prezentului ordin.

Art. 9. — Direcțiile de sănătate publică urmăresc modul de îndeplinire a prevederilor contractului de comodat.

Art. 10. — Decontarea contravalorii serviciilor medicale efectuate de cabinetele medicale pentru asistența medicală ambulatorie de specialitate, organizate conform Ordonanței Guvernului nr. 124/1998, aprobată cu modificări prin Legea nr. 629/2001, se face potrivit Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului asigurărilor sociale de sănătate și normelor metodologice de aplicare.

Art. 11. — (1) În structura spitalelor se organizează sau se mențin, după caz, următoarele unități fără personalitate juridică, ce acordă servicii ambulatorii, astfel:

a) dispensarele TBC care funcționează, după caz, în structura spitalelor de specialitate, a spitalului în care funcționează secția de pneumologie sau a spitalului teritorial;

b) laboratoarele de sănătate mintală și staționarele de zi care asigură asistența medicală psihiatrică a bolnavilor în ambulatoriu vor fi incluse în structura spitalelor de specialitate, a spitalului în care funcționează secția de psihiatrie sau, după caz, a spitalului teritorial;

c) cabinetele medicale pentru consultații de specialitate: oncologie medicală, diabet zaharat, nutriție și boli metabolice;

d) cabinetele de boli infecțioase care funcționează, după caz, în structura spitalelor de specialitate sau a spitalului în care funcționează secția de boli infecțioase;

e) cabinetele de planificare familială organizate prin ordin al ministrului sănătății și familiei;

f) cabinetul stomatologic cu program permanent pentru urgențele medicale stomatologice;

g) ambulatoriile spitalelor.

(2) Decontarea contravalorii serviciilor medicale efectuate de ambulatoriul spitalului se face, potrivit legii, prin contract adițional la contractul spitalului, încheiat cu casa de asigurări de sănătate.

Art. 12. — (1) În structura spitalelor se mențin următoarele unități sanitare fără personalitate juridică: cabinetele de medicină sportivă, dispensarele medicale din grădinițe, școli, unități de învățământ superior, cabinetele de medicina

muncii, serviciile de medicină legală, cabinetele de medicină legală, care se finanțează potrivit legii.

(2) Cabinetele de medicină sportivă, cabinetele de medicina muncii și cabinetele medicale școlare, care funcționează în unități sanitare ambulatorii de specialitate, cu personalitate juridică, ce se reorganizează, trec în structura spitalului desemnat de direcția de sănătate publică, care preia patrimoniul și personalul existent.

(3) Celelalte cabinete medicale de specialitate din fostele policlinici pentru sportivi și din fostele policlinici pentru studenți se reorganizează potrivit prevederilor prezentului ordin.

Art. 13. — Ministerul Sănătății și Familiei și Casa Națională de Asigurări de Sănătate, direcțiile de sănătate publică și casele de asigurări de sănătate, precum și unitățile sanitare din rețeaua Ministerului Sănătății și Familiei vor lua măsuri pentru aplicarea reorganizărilor prevăzute de prezentul ordin. Termenul final de încheiere a acțiunii de reorganizare este 31 martie 2002, cu informația Ministerului Sănătății și Familiei.

Art. 14. — Farmaciile care funcționează ca persoană juridică în cadrul centrelor de diagnostic și tratament, al centrelor medicale sau al ambulatoriilor de specialitate vor funcționa în același spațiu. Acestea vor încheia contracte de furnizare de servicii cu casele de asigurări de sănătate, conform reglementărilor legale în vigoare.

Art. 15. — Pe data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă orice dispoziții contrare prevederilor acestuia.

Art. 16. — Nerespectarea prevederilor prezentului ordin atrage răspunderea disciplinară a persoanelor vinovate.

Art. 17. — Ministerul Sănătății și Familiei va elabora instrucțiuni de aplicare a prezentului ordin, în termen de 15 zile de la publicarea acestuia în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 18. — Direcțiile generale și direcțiile din cadrul Ministerului Sănătății și Familiei, direcțiile de sănătate publică, precum și unitățile subordonate Ministerului Sănătății și Familiei vor aduce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. 19. — Prevederile prezentului ordin se aplică rețelei sanitare a Ministerului Sănătății și Familiei.

Art. 20. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății și familiei,

Daniela Bartoș

București, 18 ianuarie 2002.

Nr. 35.

ANEXĂ

CRITERII

de atribuire în folosință gratuită a spațiilor necesare înființării cabinetelor medicale

1. Obiectul contractului de comodat (folosință gratuită):

1. Spațiile aflate în proprietatea publică a statului și în administrarea directă a Ministerului Sănătății și Familiei, prin direcțiile de sănătate publică și unitățile subordonate acestora și prin unitățile sanitare subordonate ministerului, spații aparținând actualelor unități ambulatorii de specialitate

2. Spațiile aflate în proprietatea publică a unităților administrativ-teritoriale și în administrarea direcțiilor de sănătate publică și a unităților subordonate acestora, cu aprobarea consiliilor locale

3. Spațiile care aparțin unor instituții sau agenți economici, după obținerea aprobării din partea organului de conducere al acestora

4. Bunurile mobile, inclusiv aparatura medicală, aflate în dotarea actualelor unități ambulatorii de specialitate, pot fi date în folosință gratuită, la cerere, cabinetelor medicale înființate potrivit Ordonanței Guvernului nr. 124/1998, aprobată cu modificări prin Legea nr. 629/2001, cu aprobarea direcției de sănătate publică, în vederea realizării dotării minime prevăzute de normele în vigoare. Celelalte bunuri

mobile care exced baremului de dotare minimă vor putea fi folosite în comun de cabinetele medicale organizate în incinta aceluiași imobil, până la vânzarea sau concesionarea acestora, în condiții ce vor fi reglementate prin hotărâre a Guvernului.

Nu pot face obiectul contractului de comodat:

1. Spațiile în care funcționează în prezent cabinete medicale (altele decât cele de stomatologie și ale medicilor de familie) aflate în ambulatoriile de specialitate fără personalitate juridică, care au sediu comun cu spitalul. Aceste spații sunt destinate ambulatoriului de spital.

2. Spațiile în care funcționează cabinete medicale școlare din cadrul unităților de învățământ, cabinete de medicină sportivă și cabinete de medicina muncii

3. Spațiile în care funcționează dispensare TBC, laboratoare de sănătate mintală, staționare de zi, cabinete de planificare familială, cabinete medicale pentru consultații de specialitate: oncologie medicală, diabet zaharat, nutriție și boli metabolice

4. Pentru serviciul de urgență unitatea spitalicească poate păstra un cabinet stomatologic cu program permanent.

5. Structurile ambulatoriilor în care se desfășoară activități de învățământ medical.

II. Beneficiarii contractelor de comodat

1. Beneficiarii contractelor de comodat sunt cabinetele medicale care intră în relații contractuale cu casele de asigurări de sănătate.

2. Titularii acestor cabinete medicale care beneficiază de spații atribuite în folosință gratuită trebuie să fie medicii, inclusiv cadrele didactice și din cercetare, care au contract de muncă pe durată nedeterminată și folosesc efectiv spațiul pe care îl solicită. Această categorie beneficiază de prioritate la atribuirea spațiilor, prioritate care se aplică numai pentru o singură solicitare.

III. Condiții speciale

1. Contractul de comodat se încheie pe o perioadă de 5 ani, cu posibilitatea prelungirii de drept pe aceeași perioadă sau până la concesionarea ori punerea în vânzare a spațiilor.

2. Contractul de comodat se desființează de drept la data încetării contractului cu casa de asigurări de sănătate.

3. Laboratoarele medicale au același regim ca și cabinetele medicale, aplicându-se aceleași criterii și priorități de atribuire.

4. Spațiile de folosință comună (vestiare, spații pentru sterilizare, săli de așteptare etc.) se atribuie și se folosesc în comun.

5. În cazul în care într-un spațiu cu destinație de cabinet medical activează 2 sau mai mulți medici, contractul de comodat va fi încheiat cu cabinetele medicale ai căror titulari sunt aceștia, urmând să se opteze ulterior pentru una dintre formele de asociere prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 124/1998, aprobată cu modificări prin Legea nr. 629/2001.

6. În termen de 90 de zile de la încheierea contractului de comodat beneficiarii acestor contracte au obligația de a depune la direcția de sănătate publică copia de pe contractul de furnizare de servicii medicale încheiat cu casa de asigurări de sănătate.

7. Cererile de atribuire în folosință gratuită a spațiului, respectiv a bunurilor mobile, inclusiv a aparaturii medicale, pentru înființarea cabinetelor medicale se depun la direcțiile de sănătate publică, care eliberează o adeverință de conformitate potrivit modelului anexat, pe baza căreia se va încheia contractul de comodat.

Rezolvarea eventualelor plângeri împotriva modului de soluționare a acestor cereri este de competența comisiilor paritare județene, formate din reprezentanți ai direcției de sănătate publică și ai colegiului medicilor județean sau al municipiului București.

8. Contractele de comodat pentru cabinetele medicale din ambulatoriul de spital, în vigoare la data aplicării prezentului ordin, vor fi menținute până la expirarea termenului pentru care au fost încheiate. La expirarea termenului pentru care au fost încheiate direcția de sănătate publică poate oferi spații similare, la solicitarea medicilor.

Cu acordul părților contractul de comodat poate înceta înainte de termenul stabilit. În această situație direcția de sănătate publică va oferi, cu prioritate, spații similare, dar nu mai târziu de data de 31 martie 2002.

9. Contractul de comodat se încheie conform modelului anexat.

10. Încheierea contractului de comodat va fi urmată în mod obligatoriu de încheierea unui proces-verbal de predare-preluare a spațiului și a bunurilor mobile în dotare, completat corespunzător cu dispozițiile Codului civil.

CONTRACT DE COMODAT

Nr..... din.....,

— model —

Între:

1. Unitatea sanitară....., cu sediul în....., str. nr., județul/sectorul, reprezentată prin dr., medic director, și....., director adjunct financiar-contabilitate (contabil-șef), în calitate de comodat, pe de o parte, și

2. Domnul/doamna dr., medic.....,

(numele și prenumele)

(gradul, specialitatea)

titular al cabinetului medical, domiciliat în....., str. nr., județul/sectorul, în calitate de comodat, pe de altă parte,

a intervenit următorul contract de comodat, cu respectarea următoarelor clauze:

Obiectul contractului

Art. 1. — Comodantul se obligă să pună la dispoziție comodatarului cabinetul medical format din..... încăperi, în suprafață totală de m², și spațiul de folosință comună, în suprafață de m², cu sediul în, str. nr., județul/sectorul, în folosință temporară și gratuită, cu obligația comodatarului de a-l restitui în individualitatea sa.

Art. 2. — Comodantul se obligă să pună la dispoziție comodatarului bunurile mobile reprezentate de următoarele:

Aparatură medicală, mobilier și alte obiecte de inventar	Marcă/Tip	U.M.	Cantitatea	Valoarea de inventar	Anul de fabricație	Seria și/sau numărul de inventar

Bunurile mobile prevăzute mai sus se acordă de către comodant comodatarului în mod gratuit, cu obligația comodatarului de a le restitui în individualitatea lor.

Durata contractului

Art. 3. — Durata contractului este de 5 ani, respectiv până la data de

Art. 4. — Prezentul contract poate fi prelungit de comun acord pe aceeași perioadă sau până la concesionarea ori punerea în vânzare a spațiilor.

Obligațiile părților**A. Obligațiile comodantului**

Art. 5. — Comodantul nu poate solicita restituirea spațiului și a bunurilor mobile înainte de împlinirea termenului pentru care s-a încheiat prezentul contract, cu excepția situației în care se modifică statutul juridic al imobilului.

Art. 6. — În cazul în care comodantul, pe parcursul executării contractului și înainte de termenul convenit, va avea nevoie de spațiul respectiv pentru asigurarea unor nevoi obiective, urgente de asigurare a asistenței medicale populației, poate cere restituirea spațiului de la comodat.

Art. 7. — În situația în care una dintre părți nu respectă clauzele contractului, cealaltă parte este în drept să rezilieze contractul în urma unui preaviz de 15 zile.

Art. 8. — Contractul încetează de drept la data expirării contractului cu casa de asigurări de sănătate.

B. Obligațiile comodatului

Art. 9. — Comodatarul este obligat să se îngrijească, ca un bun gospodar, de conservarea spațiului și a bunurilor mobile ce formează obiectul contractului.

Art. 10. — Comodatarul este obligat să se servească de spațiul respectiv exclusiv pentru activitatea medicală; nerespectarea acestei obligații conduce la rezilierea contractului.

Art. 11. — Comodatarul este obligat să asigure bunurile care fac obiectul contractului împotriva oricăror cauze de deteriorare, incendii etc., fiind obligat ca la încetarea contractului să le restituie comodantului în integritatea lor.

Art. 12. — Comodatarul este obligat să suporte toate cheltuielile de folosință a spațiului, cheltuielile de întreținere, energie electrică și termică, telefon, reparații, precum și orice alte cheltuieli rezultate din folosirea imobilului.

Art. 13. — Comodatarul este obligat să suporte toate cheltuielile pentru buna funcționare a bunurilor mobile, inclusiv pentru aparatura medicală.

Art. 14. — Comodatarul este obligat să restituie comodantului bunurile la termenul stabilit prin prezentul contract.

Art. 15. — Comodatarul nu poate cere restituirea cheltuielilor făcute pentru asigurarea uzului curent al spațiului contractat și nici nu poate reține spațiul cu titlu de compensare pentru eventualele creanțe pe care le-ar avea asupra comodantului.

Art. 16. — În termen de 30 de zile de la încheierea contractului de comodat comodatul este obligat să depună la direcția de sănătate publică copia de pe contractul cu casa de asigurări de sănătate.

Soluționarea litigiilor

Art. 17. — Eventualele litigii ce pot interveni între părți se vor soluționa pe cale amiabilă. Dacă acest lucru nu este posibil, soluționarea se va face prin instanța de judecată competentă în a cărei rază teritorială își are sediul comodantul, conform normelor procedurale de drept comun.

Art. 18. — Prezentul contract produce efecte după semnarea procesului-verbal de predare-preluare a spațiului, a bunurilor mobile, inclusiv a aparaturii medicale, și se completează corespunzător cu dispozițiile Codului civil.

Încheiat astăzi,

Comodant,

Comodatar,

1. *Director*
(*medic director*),

.....

.....

2. *Director adjunct financiar-contabilitate*
(*contabil-șef*)

.....

Direcția de sănătate publică
a județului...../ municipiului București
Nr. din

ADEVERINȚĂ DE CONFORMITATE

— model —

Prin prezenta se adeverește că astăzi,, Direcția de sănătate publică a județului...../municipiului București a luat act de cererea domnului/dominilor doctor/doctori în calitate de titular/titulari al/ai cabinetului medical:

1.

2.

3.

privind:

1. Atribuirea în folosință gratuită, în scopul înființării unui cabinet medical conform Ordonanței Guvernului nr. 124/1998, aprobată cu modificări prin Legea nr. 629/2001, a spațiului din localitatea, str. nr., județul/sectorul, compus din camere, în suprafață de m².

Spațiul în folosință comună este format din, în suprafață de m², pe care domnul/doamna dr. se angajează să îl utilizeze în bună înțelegere, în comun cu ceilalți beneficiari ai spațiului.

II. Atribuirea în folosință gratuită a bunurilor mobile reprezentate de următoarele:

Aparatură medicală, mobiliu și alte obiecte de inventar	Marcă/Tip	U.M.	Cantitatea	Valoarea de inventar	Anul de fabricație	Seria și/sau numărul de inventar

Nu există litigii între medicii cărora li s-a eliberat prezenta adeverință de conformitate, la data eliberării acesteia.

Prezenta adeverință se eliberează pentru a servi la încheierea contractului de comodat.

Director,

.....

*Director adjunct
strategie și management,*

.....

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

pentru aprobarea calității de auditor financiar persoanelor fizice străine care îndeplinesc condițiile cerute de legislația română în domeniu

Ministrul finanțelor publice,

în temeiul prevederilor art. 14 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 18/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor art. 33 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/1999 privind activitatea de audit financiar și ale art. 14 din Regulamentul de organizare și funcționare a Camerei Auditorilor din România, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 591/2000,

emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă calitatea de auditor financiar persoanelor fizice prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin, care au obținut calificarea de auditor financiar în străinătate și au susținut testul de aptitudini profesionale.

Art. 2. — Direcția de reglementări contabile va lua măsuri pentru aducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 21 ianuarie 2002.
Nr. 122.

ANEXĂ

LISTA

cuprinzând persoanele fizice care au calificarea de auditor financiar obținută în străinătate și calitatea de auditor financiar dobândită în România

Nr. crt.	Numele și prenumele
1.	Demetrios Demetriou
2.	Still Barbara
3.	McKeown David Thomas
4.	Lane John
5.	Leonard Patrick
6.	Hedding W. Alan

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro